

Slovincem se obetajo boljše časi.

Dolga leta je bila Slovenija brezpravna politično, gospodarsko, v prosveti itd. Gospodje, ki so imeli slovensko usodo v rokah, so se z njo igrali in bi jo zaigrali. Prišli so pa po višji volji zopet naši možje in vzeli v roke našo slovensko usodo. Naš mož dr. A. Korošec s krepko roko, vendar premišljeno in previdno zopet vodi Slovence. In mu pomagajo še drugi možje, njegovi zvesti sodelavci. Posebno v naših občinah, kjer imamo Slovenci še mnogokaj storiti, so možje na delu, možje zaupanja našega in odločni, da slovensko usodo vodijo ter Slovincem poguma in korajže dajo za zopetno vstajenje. So to možje, izkušeni v borbi in neumorni pri delu, ki so že davno pred našim časom na vse mislili, ki je priti moralo, in so bili vselej pa so še danes pripravljeni voditi nas in učiti nas.

Levo: Mariborski župan dr. Alojzij Juvan, ki je bil za župana izvoljen po svobodni volji Mariborčanov, preganjan

bil s svojega mesta po sili mogotcev, ki jim za narodovo voljo ni bilo mar, je dne 28. septembra 1935 zopet prevzel županske posle na mariborskem magistratu. — Možu dr. Juvanu so sledili še drugi, cela vrsta mož, ki so svojo narodno dolžnost vršili, ki so zadnja leta vsled zapostavljanja trpeli, ki so pa vendar vero in pogum v sebi imeli in brez oklevanja čakali, da vstane narod in jih zopet na njihova mesta postavi, ko plane svoboda slovenska na dan. Naj so to župani mest ali slovenskih občin naših, ali prosvetni delavci ali agitatorji, ki so skrivaj in tiho pod bičem svoje poslanstvo vršili — vračajo se in vrnili se bodo vsi, ki so zaslužili, ker jih narod potrebuje in jih želi.

Desno zgoraj: Mariborski podžupan Žebot Franc, eden naših najkrepkejših mož, žilav organizator Slovencev ob naši severni narodni meji.

Našim možem doraščajo nasledniki, mladi in krepki. Učijo se in vadijo, da bodo mogli hoditi po potih, ki so jih začeli naši možje, in pripravljajo se, da bodo mogli, ko jih bomo poklicali, našo usodo v roke vzeti ter nas z božjo pomočjo voditi k sreči in blagostanju v — samostojni Sloveniji.

Fantje na tečaju Prosvetne zveze v Mariboru s predavatelji.

Skofjska palača v Mariboru, ki jo je postavil Anton Martin Slomšek.

Slomšek po neki malo znani sliki iz leta 1863.

Letos je Slomšekovo leto za Slovence.

Malo nas je Slovencev v primeri z drugimi narodi, ali veliki smo po svojih velikih možeh. Eden največjih je naš Anton Martin Slomšek. Učitelj naš in naš svetnik! Po svojem delovanju in življenju in po svojih uspehih je prvi Slovenec, ki zasluži mesto na oltarju. Letos bomo

Stolna cerkev v Mariboru, v kateri je prvi slovenski spomenik Slomšku.

storili vse, da pripravimo in zberemo, kar je še formalno potrebno za proglasitev svetnika Antona Martina. Samo formalno, kajti v nas je vera in zavest, da je Slomšek svetnik v nebesih in da s svojo priprošnjo pri Očetu nebeškem odvrne od Slovencev marsikatero zlo, ki bi nas sicer obiskalo. Že v l. 1935. so se začele priprave za beatifikacijo Slomšekovo in se vršijo neprenehoma do danes. — V marcu mesecu bomo počastili spomin matere, ki nam je dala Slomška in se bomo spominjali vseh slovenskih mater, ki so nam dobre duhovnike vzgojile. — Slovenski možje bodo v mesecu aprilu zbrali prispevke, da bo mogoče z njimi plačati veličanske stroške za beatifikacijo. To so stroški za prepisovanje, prevajanje in tiskanje Slomškovih spisov in razni procesni stroški. — V Marijinem mesecu maju bomo poslušali Slomšekove šmarnice, se še navdušili za Marijo, kakor je za njo bil navdušen Slomšek. In junija že prinese naša mladina mariborskemu škofu dr. Tomažiču prošnje za beatifikacijo, potem pa še ostali Slovenci in Slovani.

Slomšekov grob na mariborskem starem pokopališču.